

Manifestació per la dignitat, la regeneració i la unitat i contra l'atur i la corrupció

Més de cinc-centes persones es van manifestar el 10 de març, a Lleida, contra l'atur i la corrupció. La manifestació, convocada per CCOO, la UGT i la Plataforma Lleida Social, va sortir a les 12 del migdia de les portes del sindicat i acabà el seu recorregut al davant de la Subdelegació del Govern central.

Al final de la manifestació els representants de Lleida Social, CCOO i la UGT van fer els seus parlaments. Destaquen les paraules de Jaume Sellés, secretari general de CCOO de Lleida, que va dir que aquestes manifestacions s'han de fer per dignitat amb nosaltres mateixos, que s'ha de regenerar el món polític i la democràcia al nostre país, perquè sense aquesta regeneració no se solucionarà l'atur ni es faran polítiques alternatives a les que ara estem patim de retallades sense fi. A més reclamà la unitat de tots, treballadors i treballadores, sindicats, plataformes... "sense treballar junts, no ens en sortirem" va dir.

Aquesta manifestació impulsada per la convocatòria de la Confederació Europea de Sindicats (CES) es va fer per diverses raons, entre elles les gairebé 900.000 persones aturades a Catalunya i els 6 milions a Espanya; els 5.800 ERO a Catalunya i els convenis bloquejats per l'aplicació de la reforma laboral; el 30% de retallada salarial acumulada a les administracions públiques i els sectors concertats; la congelació de les pensions; el retrocés en drets i llibertats democràtiques; i l'augment de la repressió en les protestes ciutadanes...

I per exigir, entre d'altres mesures: un canvi en les polítiques d'austeritat dogmàtica tant a Catalunya com a Espanya i Europa; polítiques de creació d'ocupació i protecció social per a les persones en situació d'atur; una reforma fiscal justa i progressiva; la lluita contundent contra el frau i l'evasió fiscals; mesures contundents contra la corrupció política i econòmica; i per la regeneració democràtica. ■

editorial

REFORMA SOCIAL ENCOBERTA

L'oficina d'estadística de la Unió Europea constata que, l'any passat, els sous de les treballadores i els treballadors espanyols van baixar un 5,30%, mentre que a la Unió van créixer un 1,40% de mitjana. Els països de l'Europa oriental van liderar les pujades, però també a països com Alemanya, amb un 3,30%, o França, amb 2,00%, es van produir augments salarials significatius. Enguany, el salari mínim a Espanya està situat en 748,30 euros mensuals (pagues extres incloses) després d'un increment del 0,60%. Un salari mínim que és la meitat del fixat a Bèlgica, Irlanda, Holanda i França, i una mica més de la meitat del de la Gran Bretanya. D'altra banda els costos no salarials, com els dels acomiadaments, s'han reduït un 15,60%. L'últim trimestre del 2012 els costos laborals van baixar un 1,50% a Catalunya i un 3,20% al conjunt de l'Estat en relació amb el mateix període de l'any anterior. La desigualtat entre rics i pobres s'ha engrandit un 10% entre l'any 2007 i el 2009, els dos primers de la crisi, i podem tenir la seguretat que s'haurà eixamplat encara més els anys següents.

Aquestes dades, i d'altres, certifiquen els efectes de la reforma laboral: menys salaris i menys drets laborals, més acomiadaments: més fàcils i més barats, més desigualtat i més injustícia social. El Govern del PP diu estar satisfet de com estan anant les coses, perquè tot aquest esforç millora la competitivitat de la producció espanyola i en facilita l'exportació.

Repetidament, des del Govern, i l'entramat propagandístic que li dona suport, s'envien missatges d'austeritat, rigor i eficiència en el treball i en els hàbits i comportaments socials. Són les virtuts imprescindibles que hem de tenir els ciutadans responsables i compromesos en el combat contra la crisi, però que es converteixen en xerrameca en passar-les pel sedàs de l'acció governamental. L'austeritat, el rigor i l'eficiència brillen per la seva absència en la lluita contra la corrupció, el frau fiscal, el malbaratament dels recursos públics i els projectes milionaris sense cap ni peus. La ciutadania està en un punt crític de resistència i el complex polític, financer i oligàrquic continua amb els seus negocis que aprofundeixen la reforma social encoberta i la consegüent devaluació social. Els treballadors i les treballadores exigim al Govern explicacions clares dels seus objectius: el bé comú o la preservació dels privilegis d'una minoria? ■